

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200281
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2718200281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: U. J., rod. H., nar. XX. augusta XXXX, trvalo bytom L. XXXX/XX, L.-J., proti žalovanej: Mgr. V. M., rod. K., nar. XX. E. XXXX, trvalo bytom F., o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 250 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo 6. augusta 2019 č. k. 2C/4/2018-91, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej (I. výrok) a v časti o náhrade trov konania (III. a IV. výrok) **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 230 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 200 eur od 12.10.2017 do 25.5.2018 a od 26.5.2018 do zaplatenia zo sumy 230 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol; III. žalobkyni priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 84%; s tým, že IV. o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3, § 4 ods. 1 až 7, § 14 ods. 1 až 3 ZMed (zákona č. 420/2004 Z.z. o mediácii a o doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov); § 52 ods. 1 až 4, § 451, § 456 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 10.4.2017); § 2 ods. 1 Obch. z. (zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov) a poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O.z.

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia sumy 250 eur a náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok za žalobu, v žalobe uviedla, že dňa 14.4.2017 zaplatila žalovanej 250 eur za účelom vyriešenia sporu vo veci sporných nárokov so spoločnosťou Realcorp Finance s.r.o., v mesiaci apríl jej mailom poslala dokumenty, ktoré si žalovaná nevedela otvoriť, vôbec nebola profesionálna, nepreštudovala si zmluvy, ktoré jej poslala, dňa 13.6.2017 jej žalobkyňa napísala mail a súčasne aj požiadala, aby vo veci nekonala. Nevedela vopred identifikovať problém, jednorazová odplata za nekompletné služby vo výške 250 eur je neadekvátna, nedošlo k plneniu, na ktorého účel boli peniaze hradené. Dňa 9.10.2017 žalobkyňa žalovanej poslala výzvu na vrátenie bezdôvodného obohatenia, avšak ona nereagovala. Žalovaná neurobila úkon, zápis do Knihy mediácií a ani nevystavila zápisnicu - záverečnú správu z mediálneho konania, ktorá má korešpondovať s účtovanou odmenou podľa účtovného dokladu. Právne úkony súvisiace s mediáciou má mediátor spísať vždy po mediácii do 7 dní. Žalovaná v kancelárii nemala založené spisy, nič nenasvedčovalo tomu, že ide o profesionálku, všetko si značila do jedného zošita, konala neprofesionálne. Svojim konaním ju uviedla do omylu a vylákala od nej hotovostnú platbu. Konanie žalovanej bolo založené na neplatnom právnom úkone.

Na pojednávaní dňa 23.4.2019 súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 250 eur spolu s úrokom z omeškania v zákonom stanovenej výške s účinnosťou od 1.10.2017. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení zo 17.7.2019 na výzvu súdu uviedla, že úrok z omeškania požaduje vo výške 5%.

Z výpovede žalobkyne mal súd preukázané, že žalovanú vyhľadala na internete ako mediátorku. Žalobkyňa mala záujem svoj spor, ktorý mala s developerom riešiť mimosúdnou cestou, prostredníctvom mediátora. Na osobnom stretnutí jej žalovaná povedala, že sa na vec pozrú a hneď si vypýtala zálohu 250 eur, ktorú jej žalobkyňa zaplatila na druhom stretnutí v hotovosti. Žalovaná sa jej už následne neozývala, až na jej tretí mail preposlala jej vyjadrenie developerovi. Žalovaná len opísala text jej mailu a tento zaslala konateľovi firmy, pánovi Y.. Už z tohto zistila, že žalovaná zrejme nebude odborníčkou v danej oblasti. Následne jej žalovaná zaslala vyjadrenie p. Y. z ktorého bolo zrejme, že nesúhlasí s mediáciou. Dňa 12.5.2017 zaslala žalovanej mail, v ktorom jej napísala, že už si neželá aby v jej veci konala. Následne jej zaslala výzvu na vrátenie bezdôvodného obohatenia., pretože žalovaná neodviedla adekvátne služby.

Žalovaná vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že ona konala v zmysle ZMed. Medzi ňou a žalobkyňou nebola spísaná žiadna zmluva a ani dohoda, pretože táto sa spíše vtedy, ak majú obidve strany sporu záujem o mediáciu, čo v danom prípade nebolo. So žalobkyňou mala viacero stretnutí, nielen dve ako uviedla žalobkyňa. Žalobkyňa podpísala objednávku, v ktorej bola oboznámená s cenníkom služieb mediátora. Jednalo sa o jednorazový poplatok za úkony smerujúce k začatiu mediácie v sume 150 eur a nakoľko sa jednalo o majetkový spor, ktorý je spoľatný sumou 50 eur na hodinu, vyúčtovala si len dve hodiny i keď s daným prípadom strávila viac hodín, t. j. študovanie materiálu, telefonovanie, písanie mailov. Zdôraznila, že výkon mediácie je podnikateľskou činnosťou, jednotlivé úkony si účtuje. Cenník úkonov mediátora neupravuje žiadna vyhláška. Žalobkyňa s cenou úkonov súhlasila.

Z písomného vyjadrenia žalovanej k žalobe mal súd preukázané, že žalobkyňa žalovanú mailom dňa 14.3.2017 kontaktovala vo veci nedodržania kúpno-predajných podmienok. Dňa 15.3.2017 telefonicky kontaktovala žalobkyňu a dohodli si osobné stretnutie. Pri prvom stretnutí poskytla žalobkyni bezplatné poradenstvo o možnostiach využitia mediácie a oboznámila ju s cenníkom služieb. Žalobkyňa sa vyjadrila, že má o mediáciu záujem. Na druhom stretnutí dňa 10.4.2017 žalobkyňa súhlasila s cenníkom služieb, čo potvrdila svojim podpisom. Žalovaná pred písomným zaslaním ponuky na mediáciu druhej strane telefonicky viackrát komunikovala s konateľom spoločnosti Realcorp Finance s.r.o. pánom Y., ohľadom vyriešenia sporu mimosúadne. Dňa 10.4.2017 bola zaslaná ponuka na mediáciu druhej strane, spoločnosti Realcorp Finance, s.r.o.. Spoločnosť Realcorp Finance s.r.o. odmietla riešiť predmetný spor mimosúadne. O tejto skutočnosti bola žalobkyňa informovaná. Iniciovanie procesu mediácie bolo neúspešné, z dôvodu, že spoločnosť Realcorp Finance s.r.o. odmietla riešiť predmetný spor mimosúadne.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 19.7.2018 uviedla, že žalovaná oslovila spoločnosť Realcorp Finance s.r.o., ale bezvýsledne. Jej služba nie je hodná finančnej odmeny. Výška požadovanej úhrady je neadekvátne za služby, ktoré žalovaná neodviedla. V ničom nepreukázala odborný postup mediátorky. Keby použila právnu formu jej spor by mal účinok u spoločnosti Realcorp s.r.o.. Prípady sa venovala nedôsledne, bez náležitej odbornej starostlivosti.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 27.8.2018 uviedla, že žalobkyňu informovala o priebehu mediácie, zásadách, účele a spôsobe vedenia mediácie, výške odmeny, ktorá bola stanovená dohodou. Nie je zrejme akého bezdôvodného obohatenia sa mala žalovaná dopustiť.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení podanom na súde dňa 7.5.2019 uviedla, že so žalovanou komunikovala osobne dvakrát. Prvé stretnutie bolo dňa 21.3.2017 a trvalo asi 20-30 minút. Na tomto stretnutí bola žalovaná oboznámená zo strany žalobkyne s dvomi zmluvami. Druhé stretnutie sa uskutočnilo dňa 14.4.2017, na ktorom žalobkyňa odovzdala žalovanej finančnú hotovosť 250 eur a kde žalovaná súčasne žalobkyňu upovedomila o tom, že protistrana odmietla akceptovať Ponuku mediácie. K ďalším osobným stretnutiam medzi žalobkyňou a žalovanou nedošlo. Tvrdenia žalovanej, že sa stretla so žalobkyňou 4 až viackrát sú účelovo vykonštruované. Žalovaná len využila svoj status mediátora na dosiahnutie zisku. Žalovaná žiadnym spôsobom neprispela k vyriešeniu sporu, nakoľko ani len nenavrhol alternatívny spôsob vyriešenia sporu. Žalovaná sa v danej veci postavila akoby do role „poštára“, ktorý preposielal požiadavky a odpovede na požiadavky adresátov a odosielateľov. Žalobkyňa namietala výšku odmeny za poskytnuté služby žalovanej ako mediátora vystavenú dňa 10.4.2017 žalobkyni, ktorá bola vzhľadom na rozsah a úroveň poskytnutého plnenia v príkrom rozpore s § 4 ods. 2 písm. a/ ZMed v spojení s § 9 zákona tým, že žalovaná neposkytla plnenie v súlade s náležitou odbornou starostlivosťou tak, ako to ustanovuje zákon o mediácii.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa mala záujem o mimosúdne vyriešenie sporu, ktorý vznikol medzi ňou ako fyzickou osobou a obchodnou spoločnosťou FORESPO BUDATÍNSKA, a.s., zastúpenou spoločnosťou Realcorp Finance, s.r.o., zo Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. 26/6-D/2017, ktorá bola uzavretá zmluvnými stranami dňa 27.1.2017. Za týmto účelom oslovila žalovanú, ako mediátorku. V zmysle § 3 ZMed mediátorom môže byť každá fyzická osoba zapísaná v registri mediátorov, na ktorej sa osoby zúčastnené na mediácii dohodnú a ktorá s osobami zúčastnenými na mediácii uzavrie dohodu o začatí mediácie podľa § 14 ods. 1. Z výpisu registra mediátorov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky súd zistil, že žalovaná Mgr. V. M. je zapísaná do registra mediátorov pod evidenčným číslom 1121 s dátumom vydania oprávnenia 13.3.2015. Za účelom mimosúdneho riešenia sporu sa žalobkyňa osobne stretla so žalovanou, pričom v konaní bolo sporné, koľkokrát toto stretnutie prebehlo. Žalobkyňa tvrdila, že osobné stretnutie so žalovanou sa zrealizovalo dvakrát, žalovaná vo svojej výpovedi hovorila o štyroch stretnutiach. V konaní nebolo sporné, že žalovaná predložila žalobkyňi objednávku s cenníkom služieb, ktorú žalobkyňa následne podpísala i keď tvrdila, že si nepamätá ako tam boli jednotlivé služby spoplatnené. V zmysle predmetnej objednávky si žalovaná ako mediátorka účtovala jednorazový poplatok za úkony smerujúce k začatiu mediácie 150 eur a pokiaľ ide o majetkové spory 50 eur/hod. Ďalej bolo v konaní preukázané, že žalobkyňa zaplatila žalovanej sumu 250 eur ako cenu služieb vyfaktúrovaných na základe faktúry č. 142017, a to 150 eur ako jednorazový poplatok, majetkové spory 50 eur/hod., za dve hodiny 100 eur. Ďalej mal súd preukázané, že žalovaná v rámci výkonu svojej mediáčnej činnosti zaslala konateľovi spoločnosti Realcorp Finance, s.r.o. ponuku na mediáciu a pozvánku na stretnutie, ktoré sa malo konať dňa 24.4.2017 na adrese Pribinova 10, Bratislava (ide o adresu sídla kancelárie mediátorky zapísanej v registri mediátorov). V ponuke žalovaná uviedla, že sa na ňu, ako mediátorku, obrátila žalobkyňa vo veci týkajúcej sa nedodržania kúpno-predajných podmienok vyplývajúcich s uzavretej zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. XX/X-G. z 27.1.2017 so žiadosťou o iniciovanie procesu mediácie za účelom mimosúdnej dohody. Konateľ spol. Realcorp Finance, s.r.o. H. Y. (na základe splnomocnenia od spol. FORESPO BUDATÍNSKA a.s.) oznámil žalovanej listom z 10.5.2017, že skutočnosti uvádzané kupujúcim (žalobkyňou) nezakladajú potrebu urovnania veci mediátorom, nespokojnosť kupujúceho je potrebné riešiť predovšetkým prostredníctvom vzájomnej komunikácie medzi kupujúcim a predávajúcim. Pokiaľ žalobkyňa namietala odbornosť žalovanej súd konštatoval, že mediátor je v zmysle § 10a ods. 1 ZMed povinný sa podľa tohto zákona sústavne vzdelávať a v zmysle § 10a ods. 4 ZMed ak ministerstvo nariadi preskúšanie a ak mediátor preskúšanie nevykoná alebo pri opakovanom preskúšaní nevyhoví, ministerstvo mediátora vyčiarkne z registra mediátorov. Žalovaná je riadne zapísaná v registri mediátorov MS SR, preto spĺňa všetky predpoklady na výkon tejto činnosti.

V zmysle ust. § 14 ods. 2 ZMed mediácia sa začína uzavretím dohody o začatí mediácie osobami zúčastnenými na mediácii a mediátorom a jej zápisom do knihy mediácií vedenej mediátorom. Žalovaná za týmto účelom, na základe žiadosti žalobkyne, ponúkla konateľovi spoločnosti Realcorp Finance možnosť mimosúdneho riešenia sporu, ktorý vznikol z ich zmluvného vzťahu, tak aby vyústil do mediáčnej dohody s čím, však H. Y., konateľ spoločnosti nesúhlasil. Vzhľadom na odmietavý postoj druhej zmluvnej strany sa mediácia nezačala, nakoľko nebola uzavretá dohoda o začatí mediácie. V zmysle § 4 ods. 1 ZMed výkon činnosti mediátora je podnikaním a v zmysle § 4 ods. 3 ZMed mediátor má nárok na odmenu za výkon mediácie, pričom odmena mediátora sa určuje na základe dohody medzi mediátorom a osobami zúčastnenými na mediácii, ak zákon neustanovuje inak. Ak ide o mediáciu spotrebiteľského sporu, nesmie jej výška závisieť od výsledku mediácie, a odmenu mediátora môže spotrebiteľ znášať vo výške neprevyšujúcej 10% odmeny, najviac však vo výške 20 eur, zvyšnú časť odmeny hradí osoba zúčastnená na mediácii, ktorá je dodávateľom alebo jeho právnym nástupcom.

Žalobkyňa v konaní tvrdila, že mala záujem o vyriešenie jej sporu so spoločnosťou Realcorp Finance, s.r.o., v skutočnosti však išlo o jej zmluvný vzťah so spoločnosťou FORESPO BUDATÍNSKA, a.s., keď spoločnosť Realcorp Finance, s.r.o. bola len zástupca predmetnej spoločnosti. Súd vyhodnotil predmetnú Zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. 26/6-D/2017 z 27.1.2017 ako zmluvu spotrebiteľskú, keď spoločnosť FORESPO BUDATÍNSKA, a.s. vystupuje ako dodávateľ služby ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah vzniknutý z predmetnej zmluvy nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z § 52 a nasl. O.z. a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade išlo o mediáciu spotrebiteľského sporu, kedy výška odmeny za výkon mediácie nesmie závisieť od výsledku mediácie, a odmenu mediátora v zmysle § 4 ods. 3, štvrtá veta ZMed môže spotrebiteľ znášať vo výške 10% odmeny, najviac však vo výške 20 eur.

Medzi základné povinnosti mediátora v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ ZMed patrí najmä povinnosť dodržiavať všeobecne záväzné predpisy, vykonávať svoju činnosť dôsledne, s náležitou odbornou starostlivosťou, informovať pred začatím mediácie o svojom postavení, o výške odmeny za vykonanie mediácie atď. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná ako mediátorka pri výkone svojej mediátorskej činnosti sa dôsledne týmito zákonom stanovenými povinnosťami mediátora neriadila, keď žalobkyni vyúčtovala odmenu za výkon svojej činnosti v plnej sume, teda celkom vo výške 250 eur, nezohľadňujúc jej špecifické postavenie spotrebiteľa vo vzťahu k dodávateľovi služieb vo veci sporných nárokov zo zmluvy uzavretej dňa 27.1.2017 so spoločnosťou FORESPO BUDATÍNSKA, a.s., zastúpenej spoločnosťou Realcorp Finance, s.r.o.. Žalovaná tak nerešpektovala ustanovenie § 52 a nasl. O.z. upravujúce právne postavenie spotrebiteľa a ďalších zákonov, ktorých zmyslom je zvýšená ochrana slabšieho účastníka zmluvného vzťahu a v konečnom dôsledku sa pri výkone svojej činnosti neriadila ani samotným ZMed.

Výkon činnosti mediátora je podnikaním. V zmysle § 2 ods. 1 Obch.z. podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Žalovaná je riadne zapísaná v registri mediátorov MS SR a na základe žiadosti žalobkyne, ktorá prejavila záujem o jej služby uskutočnila úkony smerujúce k začatiu mediácie, i keď iniciovanie procesu mediácie bolo neúspešné a to z dôvodu, že konateľ spoločnosti Realcorp Finance s.r.o. odmietol riešiť spor cestou mediácie. V zmysle § 4 ods. 3 ZMed mediátor má nárok na odmenu za výkon mediácie, odmena mediátora sa určuje na základe dohody medzi mediátorom a osobami zúčastnenými na mediácii. Žalobkyňa na osobnom stretnutí so žalovanou podpísala objednávku na služby mediátora, v zmysle ktorej bola zároveň oboznámená s cenníkom služieb mediátora. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovanej vznikol nárok na odmenu za výkon činnosti mediátora, a to i napriek tomu, že k mediácii v konečnom dôsledku nedošlo a v tomto smere musel dať za pravdu žalovanej, že má nárok na odmenu za výkon mediácie, keď urobila úkony smerujúce k mediácii, avšak nie vo výške, ktorú si žalovaná vyfakturovala, ale len v najvyššej zákonom stanovenej výške 20 eur, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 3 ZMed, nakoľko predmetom mediácie mal byť spotrebiteľský spor.

V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa uhradila žalovanej sumu 250 eur na základe vystavenej faktúry č. 142017. Súd ustálil, že žalovanej za výkon mediácie vznikol nárok na odmenu v zákonom stanovenej najvyššej sume 20 eur, pretože išlo o mediáciu spotrebiteľského sporu. Na strane žalovanej tým, že prevzala plnenie od žalobkyne vo výške 250 eur, prišlo k bezdôvodnému obohateniu a to čo do výšky 230 eur (250 eur - 20 eur), nakoľko žalovaná si túto sumu vyúčtovala bez právneho dôvodu, v rozpore so zákonom. Žalovaná je tak povinná vydať žalobkyni sumu, o ktorú sa bezdôvodne obohatila. Súd žalovanú zaviazal na vrátenie bezdôvodného obohatenia žalobkyni vo výške 230 eur v súlade s ust. § 456 O.z.. Žalobkyňa sa taktiež domáhala zaplatenia úrokov z omeškania zo žalovanej sumy 250 eur od 1.10.2017 vo výške 5%. V konaní mal súd preukázané, že žalobkyňa vo výzve na vrátenie bezdôvodného obohatenia z 1.10.2017 vyzvala žalovanú na vrátenie sumy 200 eur, a to do 5 dní (zrejme do 6.10.2017). Z potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. mal súd preukázané, že žalovaná predmetnú výzvu prevzala dňa 11.10.2017. Na základe uvedeného súd potom zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy na plnenie a to zo sumy 200 eur, tak ako žalobkyňa žiadala v predžalobnej výzve, do 25.5.2018 (deň doručenia žaloby žalovanej) a od 26.5.2018 už zo sumy priznanej súdom, vo výške, ktorá zodpovedá Nariadeniu vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP, vecne dôvodil, že žaloba bola dôvodná v časti o zaplatenie sumy 230 eur, v ktorej súd žalobe vyhovel a nakoľko bola v konaní úspešnejšia žalobkyňa, má nárok na náhradu trov konania v rozsahu čistého úspechu 84% (úspech žalobkyne 92% - úspech žalovanej 8%).

2. Proti tomuto rozsudku iba v jeho vyhovujúcej časti veci samej a v časti o náhrade trov konania (I., III. a IV. výrok rozsudku) podala včas odvolanie žalovaná s návrhom na jeho zrušenie a zamietnutie žaloby v celom rozsahu (podľa obsahu sa teda domáhala zmeny rozsudku v napadnutej časti zamietnutím žaloby aj v takejto časti). Súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 230 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, keďže cena za predmediačné služby nebola podľa súdu dojednaná v súlade s ust. § 4 ods. 3 ZMed, s ktorým právnym záverom sa žalovaná nestotožňuje. Žalovaná poukázala na rozdiel medzi spotrebiteľským vzťahom žalovanej (mediátora) a žalobkyne (klientky), a medzi spotrebiteľským vzťahom žalobkyne a spoločnosti FERESPO BUDATÍNSKA a.s., a teda osôb zúčastnených na mediácii (v prípade, ak by došlo k uzatvoreniu dohody o začatí mediácie). Trvala na tom, že jej povinnosti mediátora a zároveň poskytovateľa služieb boli v súlade s O.z., zákonom o cenách, ZMed, ako aj v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa bola riadne oboznámená

s cenníkom služieb mediátora, a v objednávke žalobkyňa potvrdila, že si objednáva úkony smerujúce k začatiu mediácie (preštudovanie prípadu, oboznámenie sa s prípadom) 150 eur, majetkové spory 50 eur/hod. Preto žalobkyňa ako spotrebiteľ, ako klient mediátora, bola vopred a riadne informovaná o cene za predmediačné služby, s ktorými súhlasila. Žalobkyňa od zmluvy s mediátorom neodstúpila, ani ju iným spôsobom platne nezrušila. Súd v rozsudku nespochybnil nárok mediátora na odmenu za predmediačné služby, teda služby ktoré vedú k uzatvoreniu dohody o začatí mediácie. Súd v rozsudku spochybnil iba výšku nároku za takéto služby a ustálil, že mediátor za tieto služby má nárok maximálne do výšky 20 eur, teda nedeklaroval neplatnosť alebo neexistenciu zmluvy medzi žalovanou a žalobkyňou, deklaroval iba rozpor výšky dojednanej odmeny mediátora s ust. § 4 ods. 3 ZMed. Je nevyhnuté rozlišovať fázy mediácie. A to fázu predmediačnú, ktorá má viesť k rozhodnutiu klienta, či využije služby mediátora, právo klienta vec skonzultovať, prípadne požiadať mediátora o aktívne kroky k osloveniu protistrany klienta a presvedčeniu protistrany k pristúpeniu na mediačné konanie. V prípade, ak nie je záujem do predmediačnej fázy zapojiť mediátora, môže každá zo strán sporu tieto prípravné kroky urobiť vo vlastnej réžii a v prípade, ak obe sporové strany prídu za mediátorom súčasne, mediátor môže začať druhú fázu, a to mediáciu samotnú. V takomto prípade dochádza k úspore času mediátora a zároveň úspore financií pre strany sporu. Druhou fázou je samotné mediačné konanie, v zákone o mediácii definované ako „mediácia“. Podľa ust. § 14 ods. 2 (obdobne podľa ods. 3) sa mediácia začína uzatvorením dohody o začatí mediácie osobami zúčastnenými na mediácii alebo zástupcami konajúcimi v rozsahu oprávnenia konať za zastúpeného a mediátorom a jej zápisom do knihy mediácií vedenej mediátorom. Mediácia teda začína nevyhnutne až podpisom dohody všetkými stranami a mediátorom a zároveň zápisom do knihy mediácií. Až týmto momentom začína samotná mediácia, so všetkými zákonnými účinkami (napr. prerušenie plynutia premlčania, zákonná mlčanlivosť). Podstatnou náležitosťou dohody o začatí mediácie je výška dohodnutej odmeny mediátora. Mediácia môže skončiť dohodou, ktorá je výsledkom mediácie, ale môže skončiť aj inými spôsobmi špecifikovanými v § 14 ods. 8 zákona o mediácii. Teda výsledkom mediácie môže byť dohoda, ale aj nedohoda, vyhlásenie sporovej strany, že nebude pokračovať v mediácii, uplynutím času a pod. (viď zákon). V záverečnej fáze sa buď uzavrie samotná dohoda, ktorá je výsledkom mediácie, prípadne ak mediácia bola neúspešná, mediátor vyhotoví záverečnú správu o neúspešnej mediácii, resp. že mediácia je skončená. Všetky tieto kroky nie sú podľa zákona o mediácii nevyhnutné, resp. nie sú v zákone prísne formulované. Zákon o mediácii, ani všeobecná legislatíva takéto dojednanie s mediátorom ale nevyklučuje. Podľa právnej teórie mediácie má mediátor možnosť využiť rôzne formy mediácie za účelom dosiahnutia dohody medzi sporovými stranami i v rámci jej prípravnej fázy. Zákon správne ponecháva mediátorovi a sporovým stranám široký priestor na využitie rôznych mediačných i predmediačných metód. Mediácia je neformálna a je dobrovoľná. Predpokladom na riešenie sporu mediáciou je splnenie podmienky, aby obe (všetky) sporové strany s mediáciou súhlasili, čo sporové strany deklarujú popísaním dohody o začatí mediácie a následnou evidenciou v knihe mediácií. Citovala § 3 zákona o mediácii s tým, že obdobne ako sudca, tak aj mediátor je síce profesne označený za sudcu alebo mediátora, ale až naplnením zákonného predpokladu sa stáva oficiálnym sudcom alebo mediátorom pre konkrétny prípad (pridelenie zákonného sudcu a pri mediátorovi ide o uzatvorenie dohody o začatí mediácie a zápis do knihy mediácie). Citovala § 4 ods. 1 a ods. 3 veta prvá, druhá a štvrtá s tým, že zákon o mediácii jednoznačne hovorí o spôsobe dojednania odmeny mediátora za výkon mediácie, teda za výkon činnosti v dobe od uzatvorenia dohody o začatí mediácie a zápisu do knihy mediácie, po oficiálne ukončenie mediácie jedným zo zákonom špecifikovaným spôsobom. V čase, kedy oslovaná strana sporu ani nemá vedomosť o záujme druhej strany sporu vec riešiť mediačne, nie je odmenu mediátora možné ani technicky dojednať. V predmediačnej fáze teda nie je možné, aby predmediačnú prípravu zaplatila druhá sporová strana, keď druhá sporová strana nemá s mediátorom uzavretú zmluvu o poskytnutí mediačných služieb (objednávku), resp. má právo mediáciu odmietnuť. Keď príde k uzavretiu dohody o začatí mediácie, od tohto momentu sa v spotrebiteľských sporoch postupuje podľa § 4 ods. 3 veta štvrtá. V prípravnej fáze pri prevzatí prípadu mediátor často ani nevie čo bude predmetom sporu (často krát ani samotní klienti pri prvej návšteve nevedia pomenovať druh sporu) a až po naštudovaní podkladov mediátor zistí o aký spor ide a či je prípad vôbec vhodný na mediáciu. Táto prípravná fáza - štúdium podkladov - môže trvať niekoľko hodín v závislosti od množstva podkladov, ktoré musí mediátor preštudovať a tiež v závislosti od náročnosti prípadu. Následne, keď mediátor zistí, že prípad je na mediáciu vhodný, osloví s ponukou na mediáciu druhú sporovú stranu. S oslovením druhej sporovej strany sú okrem času, ktorý mediátor potrebuje na spracovanie ponuky na mediáciu, spojené aj náklady, napr. papier, toner, poštovné, telefonické náklady a ďalšie prípadné náklady a to jednak ako priame náklady mediátora a ďalej tiež nepriame náklady, ktorými sú nevyhnutne náklady na vedenie kancelárie, webovej stránky a podobne. Vychádzajúc z citácie zákona o mediácii § 4 ods. 1, výkon činnosti mediátora

je podnikaním a tiež z dôvodu, že mediátor nie je štátom plateným zamestnancom, je mediátor povinný si zabezpečiť náhradu svojich nákladov a času stráveného nad štúdiom podkladov, z podnikania, t. j. z poskytovania služieb mediácie, ku ktorej nevyhnutne patrí aj prípravná fáza. Hoci zákon o mediácii explicitne nerieši samotné poplatky za predmediačnú fázu, je zrejme, že mediátorovi aj v predmediačnej fáze náklady vznikajú a v rámci predmediačnej fázy sa klientovi venuje a študuje podklady. Vychádzajúc z extenzívneho výkladu zákona, že výkon činnosti mediátora je podnikaním, má mediátor nárok na platbu za služby aj v súvislosti s § 2 ods. 1 Obch.z. Ak by si nemohol mediátor/podnikateľ vyúčtovať platbu za poskytnuté služby, išlo by o rozpor so samotnou podstatou podnikania, kedy by mal podnikateľ poskytovať svoje služby klientovi zdarma. Vo výnimočných prípadoch je možné, že samotnému klientovi môžu byť za určitých okolností poskytnuté bezplatné služby a to napríklad, keď je klient v hmotnej núdzi a spĺňa podmienky poskytnutia právnej pomoci Centrom právnej pomoci, prípadne sa jedná o služby mediácie pre klientov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (UPSVaR) alebo ak by existoval grantový projekt. V takomto prípade by síce samotný klient mal služby poskytnuté bezplatne, ale služby mediácie by zaplatil buď štát cez Centrum právnej pomoci, cez UPSVaR, prípadne cez dotáciu alebo poskytovateľ grantov. V opačnom prípade je poskytovanie bezplatných služieb v rozpore s princípom a účelom podnikania. Mimochodom, prvostupňový súd predmediačnú fázu a nárok na úhradu za služby mediátora v predmediačnej fáze nespochybňuje, avšak mylne interpretuje predmediačnú fázu, ktorú si zamieňa s fázou samotnej mediácie, ktorá podľa zákona o mediácii § 14 ods. 1 písomnou dohodou o začatí mediácie a evidenciou v knihe mediácií. Ďalej pokiaľ sa týka samotného prípadu, ktorý žiadala žalobkyňa riešiť mediáciou, nemohlo byť z povahy objednávky zrejme, o aký druh sporu sa bude jednáť. Preto bola aj platba za predmediačnú prípravu vyúčtovaná ako jednak prevzatie sporu - jednorazový poplatok vo výške 150 eur a 50 eur ako hodinová sadzba za občianske majetkové spory, podľa cenníka mediátora a zároveň na základe dohody medzi mediátorkou a žalobkyňou. Žalobkyňa si u mediátorky objednala riešenie sporu z kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom pri zadaní objednávky nemohla žalovaná usúdiť, že by mohlo ísť o spotrebiteľský spor. Spor z kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je svojou podstatou občiansko-právny spor. Až podľa povahy zmluvy a postavenia zmluvných strán sa dá posúdiť či sa jedná alebo nejedná o spotrebiteľský spor. Citovala § 52 ods. 3 a 4 O.z. s tým, že napríklad ak je predajca stavebníkom (developerom), prípadne podniká opakovaným nakupovaním a následným opakovaným predajom kupovaných bytov, prípadne podniká tak (čo je dnes dosť časté), že vyhľadáva dražby, byty vydraží a tieto následne zo ziskom predáva; v takomto prípade je postavenie predávajúceho v spore postavenie dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 O.z. a jedná sa o spotrebiteľský spor. Naopak nie každá právnická osoba, ktorá vystupuje na strane predávajúceho v kúpnej zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je automaticky dodávateľom a z povahy veci je potrebné posúdiť, či v prípade kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ide alebo nejde o spotrebiteľský spor. V predmediačnej fáze si mediátor potrebuje naštudovať podklady a venuje tomu nejaký čas. Žalobkyňa bola riadne o mediácii poučená jednak na úvodnom stretnutí, za ktoré si žalovaná nevyúčtovala žiaden poplatok a v rámci poučenia bola oboznámená aj o skutočnosti, že za prevzatie prípadu a štúdium podkladov bude žalobkyňa vyúčtovaný poplatok, s čím žalobkyňa súhlasila. Žalobkyňa bola tiež oboznámená o tom, že mediátor je nezávislou osobou a o spore sám nerozhoduje a nemá ani donucovacie právomoci voči druhej sporovej strane. V prípade jazykového výkladu ustanovenia § 4 ods. 3 veta štvrtá, zákon pri mediácii spotrebiteľského sporu obmedzuje mediátora účtovať osobe zúčastnenej na mediácii v postavení spotrebiteľa (voči sporovej strane, nie v postavení spotrebiteľa voči mediátorovi) odmenu vyššiu ako 20 eur, a zároveň spotrebiteľ nemôže znášať z odmeny viac ako 10%, pričom zvyšok hradí sporová strana ktorá je dodávateľom. V predmediačnej fáze, o ktorej bola žalobkyňa riadne oboznámená a s ktorou súhlasila, bola žalobkyňa jediným klientom mediátora - žalovanej. Bolo by teda nelogické a nemožné aplikovať predmetné ustanovenie na predmediačnú fázu. Predmetné ustanovenie hovorí výlučne o mediácii samotnej a o pomere znášania odmeny mediátora sporovými stranami - teda klientom dodávateľom na strane jednej a klientom spotrebiteľom na strane druhej. Teda na ilustráciu, ak by bol spor vo fáze kedy už mediácia začala a teda bola by s oboma sporovými stranami uzavretá dohoda o začatí mediácie a zaevidovaná v knihe mediácií (alebo v notárskom centrálnom registri listín), hradia odmenu mediátora obe sporové strany tak, ako to ustanovuje zákon o mediácii v § 4 ods. 3 - napríklad ak by odmena mediátora bola 300 eur a 10% z tejto odmeny je 30 eur, klient spotrebiteľ by zaplatil odmenu mediátora vo výške 20 eur (hoci 10% je 30 eur) a klient dodávateľ by zaplatil odmenu mediátora vo výške 280 eur. Ak príde uzavretiu dohody o začatí mediácie, druhá sporová strana je takisto poučená o mediácii, o cenníku mediátora a ak podľa povahy veci ide o spotrebiteľský spor, poplatok zaplatený v predmediačnej fáze sa zaráta do celkového poplatku a u spotrebiteľského sporu sa pri vyúčtovaní využije pomer úhrady poplatku 90% dodávateľ: 10% spotrebiteľ. V predmediačnej fáze, ak neprišlo k uzavretiu

dohody o začatí mediácie, lebo druhá sporová strana mediáciu odmietla, nie je možné takýmto pomerom rozpočítať poplatok mediátorovi. Ak by mal spotrebiteľ zaplatiť len 10% poplatku aj v predmediačnej fáze, tých zostávajúcich 90% by nebolo komu vyúčtovať. Mediátor je podľa zákona o mediácii podnikateľ a v predmediačnej fáze, ak nepríde k samotnej mediácii pre jej odmietnutie druhou stranou, nemá si voči komu uplatniť 90% poplatku. Mediátor nie je štátom platený zamestnanec. Služby mediátora hradia klienti, ktorí si tieto služby objednávajú. V rámci výkladu predmetného ustanovenia tiež treba poukázať, že ustanovenie hovorí o spotrebiteľovej maximálnej miere spolupodieľania sa na odmene mediátora, no je zrejmé, že zákon hovorí o spotrebiteľovi v rámci zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu. Nie o spotrebiteľskom vzťahu voči mediátorovi. Potvrdzujúcim príkladom je mediácia rodinného sporu, tzn. dvoch fyzických osôb. Obe tieto osoby sú vo vzťahu k mediátorovi spotrebiteľmi, a teda nemožno toto ustanovenie vykladať v zmysle, že obaja klienti môžu zaplatiť maximálne 20 eur, a iba 10 %. Nielen, že mediácia začatá nebola a z tohto hlavného dôvodu nemožno aplikovať ust. § 4 ods. 3 vetu štvrtú zákona o mediácii, ale z dôvodu pomerného znášania odmeny mediátora sa vyžaduje existencia aspoň dvoch klientov. V danom prípade si predmediačné služby mediátora objednala výlučne žalobkyňa. K žalobkyňou namietanej neodbornosti žalovanej žalovaná poznamenala, že žalobkyňa nikdy poskytnuté služby oficiálne nereklamovala, ani zmluvu s mediátorom platne neukončila napríklad odstúpením. V druhom rade, úlohou mediátora bolo v predmediačnej fáze vytvoriť podmienky, aby obe sporové strany pristúpili na mediáciu a aby uzatvorili dohodou o začatí mediácie. V ďalšom konaní je podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a) ods. 6 rešpektovať názory osôb zúčastnených na mediácii a vytvárať podmienky pre ich vzájomnú komunikáciu a na zmierlivé riešenie, ktoré bude zohľadňovať ich záujmy. Dohoda o začatí mediácie so sporovými stranami uzavretá nebola z dôvodu, že druhá sporová strana mediáciu odmietla a preto nemohlo prísť k zápisu do knihy mediácií. Mediáciu si nemožno zamieňať s advokátskymi službami, kde má advokát poskytovať právnu podporu a presadzovať záujmy a práva svojho klienta. Mediátor by prípadným zhodnotením práv a povinností, prípadne prejudikovaním výsledku, porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona o mediácii, najmä svoju nestrannosť a nezávislosť. Tvrdenie žalobkyne potvrdzuje jej mylný obraz o úlohe a postavení mediátora a neoprávnene spochybňuje odbornosť žalovanej. Používajúc opätovne analógiu, v prípade, ak žalobkyňa podá žalobu na súd, súd túto žalobu prepošle žalovanému, ale nie je úlohou ani oprávnením sudcu „preformulovať“ myšlienky žalobkyne a dať ich do právnej roviny“. Tým, že sudca dodrží postup podľa Civilného sporového poriadku, nemožno spochybníť jeho odbornosť. Dňa 10.5.2017 spoločnosť Realcorp Finance, s.r.o. písomne oznámila že odmieta riešiť daný spor mediáciou. O tejto skutočnosti bola žalobkyňa informovaná. Zároveň bola informovaná, že konateľ predmetnej spoločnosti je otvorený so žalobkyňou komunikovať. Žalobkyňa to odmietla. Z dôvodu, že spoločnosť Realcorp Finance, s.r.o. odmietla riešiť tento spor mimosúdne, bolo iniciovanie procesu mediácie neúspešné. O 5 mesiacov neskôr žalobkyňa listom z 1.10.2017 žiadala od žalovanej vrátenie 200 eur z dôvodu neprofesionálneho konania. Žalobou z 23.2.2018 sa domáhala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 250 eur. Svoju žalobu odôvodnila, že žalovaná nemá skúsenosti, koná neprofesionálne. Žalobkyňa vo svojej žalobe a ani počas celého konania sa nedomáhala riešenia spotrebiteľského sporu. Petičná žaloba bol o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd rozhodol nad rámec žalobného návrhu, nakoľko rozhodoval o spotrebiteľskom spore. Súd tak vystupoval v pozícii advokáta na strane žalovanej. Vychádzajúc z petitu rozhodnutia súdu, súd nespochybnil existenciu a oprávnenosť predmediačnej fázy. O tejto fáze a cene bola žalobkyňa riadne a preukázateľne oboznámená. Súd ale nesprávnou aplikáciou cenového obmedzenia podľa § 4 ods. 3 zákona o mediácii spochybnil výšku dojednanej odmeny. Na základe vyššie uvedeného má žalovaná za to, že zákon obmedzuje odmenu mediátora v spotrebiteľských sporoch až vo fáze po platnom uzatvorení dohody o začatí mediácie (podpísanej všetkými stranami) a zápisom do knihy mediácie. Konzultácie, štúdium podkladov, administratívne úkony, alebo napríklad spísanie správy o odmietnutí mediácie protistranou síce nie je priamo upravené v zákone o mediácii, ide ale o bežné činnosti súvisiace s výkonom hlavnej podnikateľskej činnosti a legislatíva takéto úkony nevyklučuje. Tieto pridružené služby sú nielen štandardné v mediačnej praxi, ale aj v iných profesiách, napríklad predbežná konzultácia u advokáta (posúdenie prípadu, konzultácia o možnostiach vymáhania nárokov) alebo konzultácie u klinického psychológa, pred zadaním objednávky na vyhotovenie znaleckého posudku; prípadne konzultácia u notára k dedičskému konaniu, hoci notár (ešte) nebol súdom poverený ako súdny komisár k prejednaniu dedičstva po poručiteľovi. Všetky tieto veci sú súčasťou profesie, sú nevyhnutné a bolo by v rozpore s legislatívou obmedzovať odborníkov, aby mohli za svoj čas účtovať dohodnutú odmenu. Prvostupňový súd dostatočne neodôvodnil kedy došlo k zmeškaniu lehoty z ktorej vychádzal pri stanovení úrokov. Pokiaľ sa týka samotných úrokov z omeškania, z rozsudku nie je vôbec odôvodnený výrok, ktorým súd dospel kedy malo prísť k omeškaniu, keďže žalobkyňa od zmluvy so žalovanou neodstúpila, ani ju iným spôsobom platne nezrušila. V zhrnutí na záver, v rámci predmediačnej fázy z legislatívneho hľadiska

nemožno hovoriť o „odmene mediátora“ podľa ust. § 4 ods. 3, ale o cene za výkon úkonov smerujúcich k uzatvoreniu dohody o začatí mediácie navrhovaným mediátorom, ktorá bola preukázateľne dojednaná v súlade so všeobecnou legislatívou.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej vyjadrila tak, že navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti. S tvrdeniami žalovanej uvedenými v odvolaní nesúhlasila. Žalovanú oslovila ako mediátorku za účelom poskytnutia mediácie, bola jej vystavená Objednávka vo veci vyriešenia sporu so spoločnosťou Realcorp Finance, s.r.o. súčasne do rúk dostala faktúru č. 142017 na sumu 250 eur, požadovanú sumu zaplatila vopred pred začatím mediácie. Netušila či žalovaná má alebo nemá vedomosti a skúsenosti po odbornej stránke, je logické, že dopredu nemohla rozumne očakávať a predpokladať, že spôsob realizácie jej úkonov nebude žiaden a keby to vedela, rozhodne si práve túto mediátorku nezvolí. Je si istá, ak by pýtala peniaze na záver, nezaplatila by jej, nebol dôvod. Žalovanej peniaze nedarovala, platila v dobrej viere za službu, je zákonom chránená osoba a ako dôchodkyňa si peniaze váži a nerozdáva. Žalovanej zaplatila dňa 14.4.2017, to bolo jej prioritou a až dňa 24.4.2017 preposlala uvedenej spoločnosti e-mail, skopírovaný od žalobkyne. Na začiatok textu pridala svoje štyri vety, nesnažila sa o vytvorenie právnej formulácie textu. Komunikácia založená v spise. Najdôležitejšie pre žalovanú bolo dostať od nej peniaze. Nakoľko nič neriešila, telefonovala jej a ani jej nezdvihla telefón. Samozrejme sa zľakla, že zase naletela podvodníčke. Po pár dňoch sa spojili telefonicky, ale podľa e-mailovej komunikácie je vidieť, že nevyvíjala iniciatívu smerom k developerovi a na viacnásobné stretnutia so žalovanou nebol dôvod. V siahodlhom odvolaní popisuje ako pracuje mediátor, aké náklady pri práci vznikajú, čo je pravda, ale v tomto prípade žalovanej nevznikli náklady a ak tak iba pár centov. O tom čo neurobila a je povinnosťou mediátora, sa nezmieňuje. Z e-mailovej komunikácie, ktorá prebehla medzi nimi je jasne vidieť, že nevenovala pozornosť naštudovaniu zmlúv. Jej neschopnosť je v rozpore s právom, žiadnu námahu nevyvinula. Žalobkyňa očakávala, že sa aktívne bude podieľať na dosiahnutí cieľa. Opakovane zasielala žalovanej zmluvy a dokumenty. Syn žalobkyne je spoluvlastník predmetného bytu, čiže mal podpísať splnomocnenie žalovanej, no vôbec sa neunúvala poslať tlačivo k podpisu. K tvrdeniu žalovanej, že žalobkyňa nikdy poskytnuté služby oficiálne nereklamovala, ani zmluvu s mediátorom platne neukončila napríklad odstúpením, žalobkyňa uviedla, že v prvom rade žalovaná nequalifikovane a bez odbornej znalosti pristupovala k veci. Z e-mailovej komunikácie založenej v spise je jasné, že žalobkyňa nebola spokojná s prácou žalovanej a aby nechala vec! Žalovaná si vôbec nevšimla, že existuje e-mailová komunikácia preukazujúca jej nečinnosť a neschopnosť. Dňa 9.10.2017 žalobkyňa poslala Výzvu žalovanej na vrátenie peňazí, v ktorej vyjadrila nespokojnosť s jej prácou a žiadala vrátiť peniaze. Ak by mala štipku charakteru vrátiť jej peniaze sama od seba. To nestačí podľa jej slov, chcela aby žalobkyňa podala trestné oznámenie a pridala sa k ostatným poškodeným? Žalobkyňa bola názoru, že zo strany žalovanej malo prísť k vyúčtovaniu a k spísaniu záverečnej správy. Táto služba nebola hodná finančnej odmeny. V reálnom živote, keď objednávam práce rôzneho druhu, služby, vždy dodávateľ - živnostník vystaví zálohovú a aj vyúčtovaciu faktúru. Charakterný živnostník si pýta peniaze za odvedenú prácu, nie vopred. Žalobkyňa sa domnieva, že pred začatím práce alebo služby si pýtajú peniaze iba podvodníci. čo sa jej potvrdilo. Prečítala si Zákon o mediácií č. 420/2004 § 4 ods. 2, § 9, § 14 a dozvedela sa čo má robiť mediátor. Práca žalovanej je nepoctivá služba. Prečo odmietla riešiť spoločnosť Realcorp Finance s.r.o. daný spor mediáciou? Žalobkyňa sa domnieva, že na základe neodborne písanej žiadosti odoslanej žalovanou zistili, kto stojí pred nimi a s kým majú tú česť. Je preukázateľné, že žalovaná skopírovala z e-mailu žalobkyňou zvýraznené vety, nenamáhalo sa pridať žiadne svoje myšlienky a následne odoslala spoločnosti. V podstate použila a využila žalobkyňou napísané vety, nesnažila sa o vytvorenie právnej formulácie textu. Pre tento účel ju žalobkyňa oslovila. Nič odborné nevytvorila a ani nemohla, keďže nemala naštudované zmluvy na rozdiel od jej tvrdenia. Žalobkyňa oslovila advokátku, ktorá jej pomohla spor vyriešiť mimosúdne a v súčasnej dobe je spor so spoločnosťou Realcorp Finance s.r.o. ukončený. Odbornosť, spôsob komunikácie fundovanej osoby u spoločnosti zavážil, dohodli sa mimosúdne. Preukázateľné dojednanie v súlade so všeobecnou legislatívou bolo, čo tvrdí aj v úvode, ale nie za nič. Mala žalobkyňa tolerovať predstavu žalovanej, že žalobkyňa má - musí, ale žalovaná len blahosklonne môže ak bude chcieť, hlavne vedieť? Platila za prácu, podotýka, za odvedenú prácu ale nevedela, že táto osoba je domnieva sa podvodníčka, čomu nasvedčujú fakty. Žalovaná sa priživuje na podvodoch, žalobkyňa sa domnieva, že to je zdroj jej obživy. Žalobkyňa pracovala 23 rokov v štátnej správe, žila slušne, charakterne a bezúhonným životom na rozdiel od žalovanej. Žalobkyňa nie je jediná podvedená od ktorej pýtala peniaze pred zahájením mediácie. Dňa 29.4.2019 o 10,00 hod. sa zúčastnila pojednávania na OS BA IV v trestnej veci obžaloba § 222 ods. 1, ods.4, § 375 ods. 1 písm. a) na M. V. Spis. zn.: 2T/14/2019. Osobne rozprávala s poškodenou p. F. O., ktorá jej povedala, že oslovila

obžalovanú za účelom mediácie, zaplatila jej vopred, ale nedostala do rúk žiadne potvrdenie. Žalovaná si urobila duplikát občianskeho preukazu pani O. a následne telefonovala spoločnosti Cetelem za účelom poskytnutia úveru vo výške 10 000 eur. Odznela hlasová nahrávka, pretože obžalovaná sa pojednávania nezúčastnila, bola zastúpená advokátom. Nedokončila svoju podvodnícku činnosť, spoločnosti Cetelem škoda nakoniec nevznikla. Ale p. O. vznikla a aj pánovi E. (priezvisko nezachytila), ktorý sa pojednávania nezúčastnil. Sudkyňa na pojednávaní uviedla, že žalovaná mala záznam v registri trestov. Žalobkyňa poukázala na morálny kredit žalovanej - podnikateľky v podvodníckej činnosti. Nielen na OS BA IV bolo vedené trestné konanie ale aj na OS Skalica pod č. 6T/117/2018.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovanej vyjadrila tak, že žalovaná ako mediátorka nemohla pri zadaní objednávky od žalobkyne vedieť či sa jedná alebo nejedná o spotrebiteľský spor. Toto je možné zistiť až po dôkladnom preskúmaní skutočnosti v akom postavení je predávajúci, či je z povahy veci možné ho považovať za dodávateľa a teda či je možné kupujúceho považovať za spotrebiteľa. Dôvody uviedla v odvolaní. Ostatné vyjadrenia žalobkyne sú v rovine nepodložených tvrdení a osočovania voči žalovanej, ku ktorým sa nebude vyjadrovať.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej treba navzdory námietkam žalovanej považovať za vecne správny a potvrdiť ho. Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľky) dôvod nesúhlasíť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia vo vyhovujúcej časti veci samej (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

6. Podľa § 4 ods. 1 a 2 ZMed: (1) Výkon činnosti mediátora je podnikaním. (3) Mediátor má nárok na odmenu za výkon mediácie. Odmena mediátora sa určuje na základe dohody medzi mediátorom a osobami zúčastnenými na mediácii, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak bol mediátor určený Centrom právnej pomoci podľa osobitného predpisu, patrí mu odmena podľa tohto zákona. Ak ide o mediáciu spotrebiteľského sporu, nesmie jej výška závisieť od výsledku mediácie, a odmenu mediátora môže spotrebiteľ znášať vo výške neprevyšujúcej 10% odmeny, najviac však vo výške 20 eur; zvyšnú časť odmeny hradí vždy osoba zúčastnená na mediácii, ktorá je dodávateľom alebo jeho právnym nástupcom. Mediátor zapísaný v zozname mediátorov mediačného centra nesmie za výkon mediácie prijímať odmenu alebo akékoľvek výhody od inej osoby ako od mediačného centra, v ktorého zozname je zapísaný.

Odsek 3 citovaného ustanovenia explicitne vyjadruje právo mediátora na odmenu za výkon mediácie, ktoré možno odvodiť aj z ods. 1 cit. ustanovenia. Výška odmeny mediátora je predovšetkým vecou dohody medzi účastníkmi sporu a mediátorom. Spôsob určenia výšky odmeny mediátora by mal byť však nastavený tak, aby nebola ohrozená jeho nezávislosť a nestrannosť. Ak by napríklad výška odmeny mediátora závisela od úspešnosti uzavretia dohody medzi účastníkmi sporu, mediátor by bol zainteresovaný na výsledku mediácie. Tým by bola narušená aj jeho nestrannosť a nezávislosť. V praxi sa odmena mediátora určuje spravidla v eurách za hodinu, resp. v percentách z hodnoty sporu v prípadoch, kde je možné predmet sporu vyčísliť. Odmena za výkon mediácie je vecou dohody mediátora a zúčastnených osôb iba vtedy, ak zákon neustanovuje inak. Zákon ustanovuje inak v prípade, že mediácia sa poskytuje účastníkovi sporu, ktorí sú v dôsledku svojej materiálnej núdze odkázaní na právnu pomoc v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci. Ak ide o mediáciu

spotrebiteľského sporu, nesmie jej výška závisieť od výsledku mediácie, a odmenu mediátora môže spotrebiteľ znášať vo výške neprevyšujúcej 10 % odmeny, najviac však vo výške 20 eur; zvyšnú časť odmeny hradí vždy osoba zúčastnená na mediácii, ktorá je dodávateľom alebo jeho právnym nástupcom. Mediátor zapísaný v zozname mediátorov mediačného centra nesmie za výkon mediácie prijímať odmenu alebo akékoľvek výhody od inej osoby ako od mediačného centra, v ktorého zozname je zapísaný.

Podľa § 14 ods. 1 až 3 ZMed: (1) V dohode o začatí mediácie sa osoby zúčastnené na mediácii s mediátorom dohodnú na mediácii konkrétneho sporu; dohoda musí mať písomnú formu a označuje sa poradovým číslom podľa evidencie vedenej mediátorom v knihe mediácií. Dohoda o začatí mediácie obsahuje najmä a) presné označenie osôb zúčastnených na mediácii, b) presné označenie mediátora a jeho kancelárie, c) vymedzenie konkrétneho sporu, ktorý je predmetom mediácie, d) výšku odmeny mediátora, spôsob jej určenia alebo dohodu o bezplatnom výkone mediácie a e) dobu, na ktorú je uzavretá, alebo dobu, počas ktorej má mediácia prebiehať. (2) Ak odsek 3 neustanovuje inak, začína sa mediácia uzavretím dohody o začatí mediácie osobami zúčastnenými na mediácii alebo zástupcami konajúcimi v rozsahu oprávnenia konať za zastúpeného a mediátorom a jej zápisom do knihy mediácií vedenej mediátorom. Zápis dohody o začatí mediácie a zápis o skončení mediácie podľa tohto zákona v knihe mediácií má pre plynutie premlčacej lehoty a zánik práva rovnaké právne účinky ako uplatnenie práva na súde. Potvrdený odpis dohody o začatí mediácie a zápisov v knihe mediácií opatrený pečiatkou mediátora a dátumom uloženia dohody alebo vykonania zápisov v knihe mediácií vydá mediátor, okrem osôb oprávnených podľa osobitných predpisov, aj súdu na účely súdneho konania. (3) Mediátor je povinný vždy a aj písomne poučiť strany, že ak čo i len jedna zo strán alebo mediátor so začatím mediácie podľa odseku 2 pred jej začatím nesúhlasí, začína sa mediácia uložením dohody o začatí mediácie uzavretej osobami zúčastnenými na mediácii alebo zástupcami konajúcimi v rozsahu oprávnenia konať za zastúpeného a mediátorom v Notárskom centrálnom registri listín zriadenom podľa osobitného zákona (ďalej len "register listín") a mediácia sa končí uložením potvrdenia o skončení mediácie v registri listín; na tento účel mediátor overí totožnosť osôb, ich oprávnenie a rozsah oprávnenia v mediácii konať. Uloženie dohody o začatí mediácie a potvrdenia o skončení mediácie v registri listín má pre plynutie premlčacej lehoty a zánik práva rovnaké právne účinky ako uplatnenie práva na súde. Potvrdenie o skončení mediácie obsahuje najmä presné označenie osôb zúčastnených na mediácii, označenie dohody o riešení sporu mediáciou alebo dohody o začatí mediácie s uvedením času jej uloženia a označenie spôsobu ukončenia mediácie. Osvedčený odpis dohody o začatí mediácie a potvrdenia o skončení mediácie uložených v registri listín vydá notár okrem osôb oprávnených podľa osobitného predpisu aj súdu na účely súdneho konania.

Žalovaná v odvolaní zopakovala svoju argumentáciu uvedenú už pred súdom prvej inštancie, namietala, že výkon činnosti mediátora je podnikaním, mediátor je povinný si zabezpečiť náhradu svojich nákladov a času stráveného štúdiom podkladov z podnikania, t. j. z poskytovania služieb mediácie, ku ktorej nevyhnutne patrí aj prípravná fáza a hoci ZMed explicitne nerieši samotné poplatky za predmediačnú fázu, je zrejmé, že mediátorovi aj v predmediačnej fáze náklady vznikajú, keďže sa klientovi venuje a študuje podklady, a bolo by v rozpore so samotnou podstatou podnikania, kedy by mal podnikateľ poskytovať svoje služby klientovi zdarma. Vytkla súdu prvej inštancie, že si predmediačnú fázu zamieňa s fázou samotnej mediácie, ktorá podľa § 14 ods. 1 ZMed začína písomnou dohodou o začatí mediácie a evidenciou v knihe mediácií. Žalovaná namietala, že jej nemohlo byť z povahy objednávky zrejmé o aký druh sporu sa bude jednať, preto bola aj platba za predmediačnú prípravu vyúčtovaná ako jednak prevzatie sporu - jednorazový poplatok vo výške 150 eur a 50 eur ako hodinová sadzba za občianske majetkové spory, podľa cenníka mediátora (žalovanej) a zároveň na základe dohody medzi mediátorkou a žalobkyňou. Žalobkyňa si u mediátorky objednala riešenie sporu z kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom pri zadaní objednávky nemohla žalovaná usúdiť, že by mohlo ísť o spotrebiteľský spor. Žalobkyňa bola riadne o mediácii poučená, bola oboznámená aj o skutočnosti, že za prevzatie prípadu a štúdium podkladov bude žalobkyni vyúčtovaný poplatok, s čím súhlasila. V predmediačnej fáze, o ktorej bola žalobkyňa riadne oboznámená a s ktorou súhlasila, bola žalobkyňa jediným klientom mediátora - žalovanej, bolo by teda nelogické a nemožné aplikovať ust. § 4 ods. 3 veta štvrtá ZMed na predmediačnú fázu, možno hovoriť len o cene za výkon úkonov smerujúcich k uzatvoreniu dohody o začatí mediácie navrhovaným mediátorom, ktorá bola preukázateľne dojednaná v súlade so všeobecnou legislatívou. Súd nespochybnil existenciu a oprávnenosť predmediačnej fázy, ale nesprávnou aplikáciou cenového obmedzenia podľa § 4 ods. 3 ZMed spochybnil výšku dojedanej odmeny, hoci zákon obmedzuje odmenu mediátora v spotrebiteľských sporoch až vo fáze po platnom uzatvorení dohody o začatí mediácie (podpísanej všetkými stranami) a zápisom do knihy mediácie. Konzultácie, štúdium podkladov, administratívne úkony, alebo napríklad spísanie správy o odmietnutí

mediácie protistranou síce nie je priamo upravené v zákone o mediácii, ide ale o bežné činnosti súvisiace s výkonom hlavnej podnikateľskej činnosti a legislatíva takéto úkony nevylučuje. Služby mediátora hradia klienti, ktorí si tieto služby objednávajú, v danom prípade si predmediačné služby mediátora objednala výlučne žalobkyňa. Žalobkyňa vo svojej žalobe a ani počas celého konania sa nedomáhala riešenia spotrebiteľského sporu, petičná žaloba bol o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd podľa názoru žalovanej rozhodol nad rámec žalobného návrhu, nakoľko rozhodoval o spotrebiteľskom spore a vystupoval tak v pozícii advokáta na strane žalovanej.

Odvolačný súd je názoru, že odvolacia námietka, podľa ktorej si mal súd prvej inštancie zamieňať predmediačnú fázu s fázou samotnej mediácie, nebola dôvodná, nakoľko súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku jednoznačne uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyňa mala záujem o mimosúdne vyriešenie sporu, ktorý vznikol medzi ňou ako fyzickou osobou a obchodnou spoločnosťou FORESPO BUDATÍNSKA, a.s., zastúpenou spoločnosťou Realcorp Finance, s.r.o., zo Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. XX/X-D/XXXX, uzavretej zmluvnými stranami dňa 27.1.2017, za týmto účelom oslovila žalovanú ako mediátorku, žalovaná za týmto účelom na základe žiadosti žalobkyne ponúkla konateľovi spoločnosti Realcorp Finance možnosť mimosúdneho riešenia sporu, ktorý vznikol z ich zmluvného vzťahu tak aby vyústil do mediačnej dohody, s čím však H. Y., konateľ spoločnosti nesúhlasil, preto sa vzhľadom na odmietavý postoj druhej zmluvnej strany mediácia nezačala, nakoľko nebola uzavretá dohoda o začatí mediácie. S týmto jeho záverom sa odvolací súd stotožňuje.

Nedôvodnou bola aj námietka žalovanej, že žalobkyňa vo svojej žalobe a ani počas celého konania sa nedomáhala riešenia spotrebiteľského sporu, petičná žaloba bol o vydanie bezdôvodného obohatenia a súd prvej inštancie rozhodol nad rámec žalobného návrhu, nakoľko rozhodoval o spotrebiteľskom spore a vystupoval tak v pozícii advokáta na strane žalovanej. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že z 28. bodu odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu Zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. 26/6-D/2017 z 27.1.2017 uzavretú medzi dodávateľom FORESPO BUDATÍNSKA, a.s. v zastúpení Realcorp Finance, s.r.o., a žalobkyňou ako spotrebiteľkou, teda nie predmetný spor strán (o vydanie bezdôvodného obohatenia). Podľa § 52 ods. 2 veta prvá O.z. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odvolateľka netvrdila, že použitie ustanovení o spotrebiteľských zmluvách pri posudzovaní uvedenej Zmluvy o prevode vlastníctva bytu nebolo na prospech žalobkyne. Z výroku ani odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nepodáva, že by súd prvej inštancie rozhodol nad rámec žalobného návrhu, išlo o spor o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Pokiaľ odvolateľka namietala, že jej nemohlo byť z povahy objednávky zrejme o aký druh sporu sa bude jednať a teda pri zadaní objednávky nemohla usúdiť, že by mohlo ísť o spotrebiteľský spor, odvolací súd uvádza, že text Objednávky z 10.4.2017 podľa záhlavia i obsahu vypracovala žalovaná, žalobkyňa ju iba podpísala, žalovaná sama teda špecifikovala predmet objednávky: "Objednávam si u Vás tieto služby mediátora: Vyriešenie sporu vo veci sporných nárokov zo zmluvy uzatvorenej dňa 27.1.2017..." a pokiaľ by žalovanej nebolo v čase vystavenia objednávky zrejme čo má byť predmetom mediácie, potom túto skutočnosť nemožno zohľadniť v neprospech žalobkyne, tvrdenie žalovanej nemožno hodnotiť inak ako účelové, nakoľko pokiaľ v texte objednávky uvádza dátum uzavretia zmluvy a jej druhú zmluvnú stranu, zjavne zmluvou disponovala pred spísaním objednávky a vyúčtovaním žalobkyne sumy 250 eur faktúrou žalovanej č. 142017 zo 14.4.2017, čo potvrdzuje aj emailová komunikácia.

Odvolateľka tiež namietala, že predmediačné služby mediátora objednala výlučne žalobkyňa, že ide o platbu za predmediačnú prípravu podľa jej cenníka a zároveň na základe dohody medzi mediátorkou (žalovanou) a žalobkyňou. Podľa odvolacieho súdu nie je zrejme akú dohodu má na mysli, pokiaľ by malo ísť o žalovanou nepodpísanú objednávku, odvolací súd je názoru, že táto objednávka dohodu o platbe za predmediačné služby neobsahuje, nakoľko v nej žalobkyňa iba podpisom potvrdila, že bola oboznámená s cenníkom služieb mediátora, podľa ktorého bude honorovaná realizácia objednaných služieb, predmetom objednávky však neboli predmediačné služby ale vyriešenie sporu. Žalovaná teda nepreukázala v spore uzavretie dohody o predmediačných službách a odmene za ne, žalobkyňa ju nežiadala o predmediačné služby/úkony (neobjednala ich), ale žiadala ju o vyriešenie sporu, dojednaná odmena/cena predmediačných služieb by mohla vychádzať iba z existujúcej dohody, tá tu však absentovala. Ani táto námietka tak nebola dôvodná.

Pokiaľ odvolateľka namietala, že súd prvej inštancie nesprávnou aplikáciou cenového obmedzenia podľa § 4 ods. 3 ZMed spochybnil výšku dojednanej odmeny, hoci zákon obmedzuje odmenu mediátora v spotrebiteľských sporoch až vo fáze po platnom uzatvorení dohody o začatí mediácie (podpísanej všetkými stranami) a zápisom do knihy mediácie, odvolací súd k tomu uvádza s poukazom na už

uvedené, že odmena za predmediačné služby nebola dojednaná, odmena za takéto služby výslovne nevyplýva zo ZMed a preto pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal analogicky z cenového obmedzenia podľa § 4 ods. 3 ZMed, jeho postup bol vecne správny. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade išlo o žalobkyňou na žalovanej ako mediátorku požadovanú mediáciu spotrebiteľského sporu, kedy výška odmeny za výkon mediácie nesmie závisieť od výsledku mediácie, a odmenu mediátora v zmysle § 4 ods. 3 štvrtá veta ZMed môže spotrebiteľ znášať vo výške neprevyšujúcej 10% odmeny, najviac však vo výške 20 eur, čo je potrebné analogicky aplikovať i na služby mediátora predchádzajúce samotnému začatiu mediácie.

Rovnako sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že medzi základné povinnosti mediátora v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ ZMed patrí najmä povinnosť dodržiavať všeobecne záväzné predpisy, vykonávať svoju činnosť dôsledne, s náležitou odbornou starostlivosťou, informovať pred začatím mediácie o svojom postavení, o výške odmeny za vykonanie mediácie atď., bol tiež názoru, že žalovaná ako mediátorka pri výkone svojej mediátorskej činnosti sa dôsledne týmito zákonom stanovenými povinnosťami mediátora neriadila, keď žalobkyni vyúčtovala odmenu za výkon svojej činnosti v plnej sume, teda celkom vo výške 250 eur, nezohľadňujúc jej špecifické postavenie spotrebiteľa vo vzťahu k dodávateľovi služieb vo veci sporných nárokov zo zmluvy uzavretej dňa 27.1.2017 so spoločnosťou FORESPO BUDATÍNSKA, a.s., zastúpenej spoločnosťou Realcorp Finance, s.r.o., žalovaná tak nerešpektovala ust. § 52 a nasl. O.z. upravujúce právne postavenie spotrebiteľa a ďalších zákonov, ktorých zmyslom je zvýšená ochrana slabšieho účastníka zmluvného vzťahu a v konečnom dôsledku sa pri výkone svojej činnosti neriadila ani samotným ZMed. Žalovanej vznikol nárok na odmenu za výkon činnosti mediátora, a to i napriek tomu, že k mediácii v konečnom dôsledku nedošlo, má nárok na odmenu za výkon mediácie, keďže urobila úkony smerujúce k mediácii, avšak nie vo výške, ktorú si žalovaná vyfaktúrovala, ale len v najvyššej zákonom stanovenej výške 20 eur, tak ako to vyplýva z analogicky aplikovaného ustanovenia § 4 ods. 3 ZMed, nakoľko predmetom mediácie mal byť spotrebiteľský spor.

V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa uhradila žalovanej sumu 250 eur. Nakoľko žalovanej za výkon predmediačných služieb vznikol nárok na odmenu iba v sume 20 eur, na strane žalovanej tým, že prevzala plnenie od žalobkyne vo výške 250 eur, prišlo k bezdôvodnému obohateniu do výšky 230 eur (250 eur - 20 eur), nakoľko žalovaná si túto sumu vyúčtovala bez právneho dôvodu, v rozpore so zákonom, žalovaná je tak povinná vydať žalobkyni sumu 230 eur, o ktorú sa bezdôvodne obohatila.

Žalovaná vytkla prvoinštančnému súdu aj to, že dostatočne neodôvodnil kedy došlo k zmeškaniu lehoty, z ktorej vychádzal pri stanovení úrokov z omeškania, kedy malo prísť k omeškaniu, keďže žalobkyňa od zmluvy so žalovanou neodstúpila, ani ju iným spôsobom platne nezrušila.

Súd prvej inštancie dôvodil, že žalobkyňa sa domáhala aj zaplatenia úrokov z omeškania zo žalovanej sumy 250 eur od 1.10.2017 vo výške 5%, súd mal za preukázané, že žalobkyňa vo výzve na vrátenie bezdôvodného obohatenia z 1.10.2017 vyzvala žalovanú na vrátenie sumy 200 eur, a to do 5 dní (do 6.10.2017), z potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. mal preukázané, že žalovaná predmetnú výzvu prevzala dňa 11.10.2017, na základe uvedeného potom zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 200 eur (tak ako žalobkyňa žiadala v predžalobnej výzve) odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy na plnenie (od 12.10.2017) do 25.5.2018 (deň doručenia žaloby žalovanej) a od 26.5.2018 už zo sumy priznanej súdom, vo výške, ktorá zodpovedá Nariadeniu vlády SR č. 87/1995 Z.z., vo zvyšku požadovaných úrokov z omeškania žalobu zamietol (rovnako ako v časti istiny 20 eur).

Odvolací súd je názoru, že s poukazom na ostatne uvedené nebola námietka odvolateľky o nedostatočnosti odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vo vzťahu k určení kedy malo prísť k omeškaniu dôvodná (súd prvej inštancie riadne odôvodnil kedy prišlo k omeškaniu), iné námietky vo vzťahu k úrokom z omeškania žalovaná neuviedla, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu.

Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré

stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie vo vyhovujúcej časti veci samej, jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku, je v ňom totiž dostatočne vysvetlené z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal aj ako vec - zistený skutkový stav - právne posúdil.

Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

Odvolačný súd riadiaci sa vyššie uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej (I. výrok) a v závislých výrokoch (odvolaním konkrétnymi námietkami nespochybňovaných) o náhrade trov konania (III. a IV. výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnej žalobkyni priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobkyňa), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaná), keď odvolací súd nevidel v predmetnom spore žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

8. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)